

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 15 (297)
2017. gada
15. augusts

MARIJAS DEBESĪS UZŅEMŠANAS SVĒTKOS

Svinot arhibīskapa Oskara Romero simtgadi, piedāvājam viņa pārdomas par 15. augusta svētkiem savā 60. dzimšanas dienā 1977. gadā.

Jaunavas uzņemšana debesīs ar miesu un dvēseli nav kāds dievbijīgs viedoklis. Tā ir ticības dogma, kuru formāli deklarējis Baznīcas maģistērijs. Pāvests Pījs XII apspriedās ar visiem bīskapiem, izpētīja liturģiskās tradīcijas un teoloģiju, kā arī dažādu Baznīcas veiktu pētniecību. Viņš vēlējās par visu būt pārliecināts. Tad 1950. gada 1. novembrī par ticības dogmu, kurai katoļticīgiem ir pienākums ticēt, izsludināja to, ka Dievs uzņēma Mariju ar miesu un dvēseli pēc tam, kad viņa noslēdza šo zemes dzīvi. Pāvests neizgudro dogmu. Pāvests ar autoritāti apstiprinot konkrētus ticības uzskatus, šādi ticīgajiem garantē, ka šī konkrētā patiesība atrodama dievišķajā Atklāsmē. Mēs ticam šai patiesībai ne tāpēc, ka svētais tēvs ir runājis, bet tāpēc, ka Dievs ir runājis un to atklājis Svētajos Rakstos un Baznīcas dzīvajā tradīcijā. Mēs svinam patiesību, kuru cilvēce nav izgudrojusi.

Patiesas katoļticības pārliecībā jūtam šodien dziļu prieku, jo Marija ir debesīs ne tikai garā, tāpat kā visi mirušie, bet ar pagodinātu miesu. Kā viņas galīgā atrašanās debesīs, būs arī mūsējā pie mūsu pagodināšanas, kad īstenosies mūsu ticības apliecības dogma: es ticu uz mirušo augšāmcelšanos, miesas augšāmcelšanos. Dievs ļāva šo dogmu aktualizēt 20. gadsimtā, kas tik ļoti tiecas uz materiālismu. Marijas došanās miesā un dvēselē uz debesīm norāda visai cilvēcei, ka cilvēka dvēseles mērķis neatrodas šeit virs zemes. Cilvēkiem, kuri meklē patiesu laimi, paredzēta Debesu valstība, dzīve aiz šīs dzīves, taču šī valstība iegūstama ar darbu šajā dzīvē un ar apņemšanos izpildīt Dieva plānu. Marija savā zemes dzīvē tieši izpildīja Dieva plānu un cieši sadarbojās ar dievišķo Pestītāju pasaules glābšanā. Tāpēc attiecībā uz debesīs uzņemšanu Vatikāna II koncils saka: Debesīs iegūtajā miesīgajā un garīgajā godībā Jēzus Māte šajā pasaulē aizvien atveido Baznīcas pilnveidi nākošajā pasaulē (*Lumen gentium*, 68).

(turpinājums 3. lpp)

DIEVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Svētdiena, 13. augusts

Parastā liturģiskā laikposma 19. svētdiena

8.00 Svētā Mise un “Svētais Dievs”
9.15 “Marijas leģions” Svētdienas sk. telpās
11.00 Galvenā Svētā Mise
15.00 Svētā Mise (bērniem)
18.00 Vesperes
18.30 Svētā Mise

Pirmdiena, 14. augusts

Sv. Bīskaps Meinards, Latvijas aizbildnis Svinības

8.00 Svētā Mise

Otrdiena, 15. augusts

Vissv. Jaunavas Marijas – Māras zemes aizbildnes un karalienes – uzņemšana debesīs. Lieli svētki. Draudzes svinības Vissv. Sakramenta adorācija Obligāti svinama diena

8.00 Svētā Mise
11.00 Svētā Mise un „Dievs mēs Tevi
slavējam”
15.30 -17.30 Grēksūdze
18.00 Vesperes
18.30 Svētā Mise

Šodien tiek pasvētītas lauku zāles un augļi

Trešdiena, 16. augusts

8.00 Svētā Mise

Ceturtdiena, 17. augusts

8.00 Svētā Mise
17.00 Kristības
18.00 Euharistiskā adorācija
19.00 Svētā Mise (jauniešiem)

Piektdiena, 18. augusts

8.00 Svētā Mise
Jēzus Sirds litānija

Sestdiena, 19. augusts

8.00 Svētā Mise
10.00 Kristības
11.00 Kristības
14.00 Lauļības. Jankevics Edgars un
Suhodoļska Krista
18.00 Svētā Mise – dziedināšanas
dievkalpojums

Svētdiena, 20. augusts

Parastā liturģiskā laikposma 20. svētdiena

8.00 Svētā Mise un “Svētais Dievs”
9.15 “Marijas leģions” Svētdienas sk. telpās
11.00 Galvenā Svētā Mise
15.00 Svētā Mise (bērniem)
18.00 Vesperes
18.30 Svētā Mise

Pirmdiena, 21. augusts

Sv. Pijs X, pāvests. Piemiņas diena

8.00 Svētā Mise par + Inesi, + Jāni Kļaviņu
un + Bronislavu, + Annu, + Juri Vanagiem

Otrdiena, 22. augusts

Vissv. Jaunava Marija – Karaliene piemiņas diena

8.00 Svētā Mise
15.30-17.30 Grēksūdze
19.00 Svētā Mise slimnīcā „Biķernieki”

Trešdiena, 23. augusts

8.00 Svētā Mise
14.00 Lauļības. Juris Novickis un Anna
Zamuele

Ceturtdiena, 24. augusts

Sv. apustulis Bartolomejs. Svētki

8.00 Svētā Mise
18.00 Euharistiskā adorācija
19.00 Svētā Mise (jauniešiem)

Piektdiena, 25. augusts

8:00 Svētā Mise
Jēzus Sirds litānija

Sestdiena, 26. augusts

8.00 Svētā Mise
 10.00 Kristības
 13.00 Laulības. Kārlis Tiltiņš un Katrīna Šmate
 14.00 Kapu svētki Raiņa kapos

Svētdiena, 27. augusts

Parastā liturģiskā laikposma 21. svētdiena
Sv. apustuļa Bartolomeja dienas svinības
Draudzes svētki
Visv. Sakramenta adorācija

8.00 Svētā Mise un "Svētais Dievs"
 9.15 "Marijas leģions" Svētdienas sk. telpās
 11.00 Galvenā Svētā Mise
 12.30 - 13.30 Pūtēju orķestra koncerts
 15.00 Svētā Mise (bērniem)
 18.00 Vesperes
 18.30 Svētā Mise

MARIJAS DEBESĪS

UZŅEMŠANAS SVĒTKOS

(turpinājums no 1. lpp)

Baznīca, svētceļojot cauri šīs zemes vajāšanām un bēdām, uzlūko Mariju un apcer Marijā savu nemirstīgo mērķi. Viņa gūst stiprinājumu ciest visas šīs sāpes un vajāšanas, jo zina, ka Dievs caur šīm sāpēm (tāpat kā ar Marijas sāpēm) veido dzīvos akmeņus godības svētnīcai, kurā Dievs mūžīgi valdīs majestātē un skaistumā.

Marija ir pirmā pagodinātā šajā Debesu valstībā, šajā vietā, kurā viņai sekosim savās godpilnajās miesās, ja mums būs laime gūt pestīšanu, tāpat kā viņai, pēc galīgās tiesas. Koncils pārdomāja šo debesu perspektīvu, kurā Marija izstaro visā skaistumā, tomēr neliecas uz zemi, un saka: Jaunava, kas tagad ir debesīs ar miesu un dvēseli, ne tikai atveido mūsu mūžīgo likteni, bet arī norāda Dieva svētceļojošai tautai drošu

cerību un mierinājumu (Lumen gentium, 68). Ceļojot šeit virs zemes pa pasaules puteklainajiem un dubļainajiem ceļiem, ceļojot konkrētajos ikdienas dzīves pārbaudījumos, uzlūkosim Mariju, mūsu dzīves cerību.

Marija un Baznīca savā svētceļojumā stāda mums priekšā kalpošanas paraugu. Pašlaik plaujas lauks ir liels, bet strādnieku maz (Lk 10:2). Mums vajag daudzus atbalstītājus, jo tiekam vajāti un mūsu priesteri atrodas cietumā un trimdā, daudzām kopienām nav priesteru un dievnama. Mums vajag tikumīgus vīrus, kuri labprāt ar visu sirdi uzņemtos pienākumus Baznīcas labā. Baznīca ir kalpone. Kā tad Baznīca kalpo? Viņa kalpo tāpat kā Marija, kas debesīs uzņemta kalpo cilvēcei, jo Mariju un Baznīcu nevar šķirt vienu no otras.

Kādā veidā Marija kalpo? Vispirms viņa norāda cilvēcei tās mūžīgo likteni. Debesu gaismā viņa šādi izgaismo cilvēka cieņu un cilvēktiesības. Tāpēc viņa neatlaidīgi aizstāv cilvēka cieņu, brīvību un tiesības, jo zina, ka cilvēki nav marionetes, bet tāpat kā Marija paredzēti debesu valstībai. Kā Dieva bērni cilvēki ceļo šeit virs zemes, bet viņu nākotne nav šeit šajā pasaulē. Baznīca šādi kalpo. Tāpat kā Marija, kas tika uzņemta debesīs ar miesu un dvēseli, Baznīca uzrunā visas miesas un dvēseles un saka, ka tām paredzēts cēls un augsts mērķis.

Šodien pasaule gūst vēsti caur Mariju sievietes miesā, kas uzņemta debesīs visā sievišķīgajā skaistumā un ir Dieva skaistuma pārņemta. Šādā stāvoklī šī Jaunava vēstī visiem cilvēkiem par cilvēka miesai paredzēto nākotni.

Kā tad vēl citādāk kalpo Marija un Baznīca? Marija pievēršas cilvēces cerībām un saka ļaudīm, ka droša ir viņu

cerība. Ja jau Dievs ir uzņēmis viņu kā šīs zemes bērnu, iecēlis tronī debesīs, tad visai cilvēka miesai iespējams dzīvot ar šo pašu cerību. Turpinot mūsu zemes svētceļojumu, būsim tāpēc neatlaidīgi mūsu nodomos un nezaudēsim drosmi šajā vajāšanu laikā. Lai mums ir droša un pārliecinoša cerība, ka mūsu galīgais mērķis nav atrodams šeit virs zemes. Māsas un brāļi, vēlos pateikties visiem, kuri man nosūtījuši tik skaistas vēstules. Tās rosina manī lielu cerību. Vēstulēs rakstiet, ka Baznīca aizvien dod jums cerību. Šī ir skaista liecība no tiem, kuri cieš un tiek vajāti. Kopienas saprot mūsu sludināšanu, kā arī gūst stingru un pārliecinošu cerību vēstī, kuru Baznīca nodod tālāk. Marija taču nodod tālāk Baznīcai šo vēsti. Marija un Baznīca zina, ka šī cerība nāk no Kristus atpestīšanas, jo Marija uzņemta debesīs, nevis savu nopelni dēļ, un Baznīca nedarbojas un nepaļaujas uz saviem centieniem. Marija un Baznīca ir vienīgi līdzekļi un skaists atspoguļojums Kristus atpestīšanai.

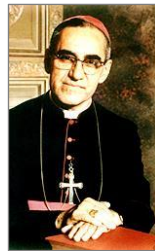
Debesīs ar miesu un dvēseli uzņemtā Marija, tāpat kā svētais Pāvils, sludina, ka pēdējais ienaidnieks, kas tiks iznīcināts, ir nāve (1 Kor 15: 26). Ja Marija uzveica nāvi ar uzvarošo sevis uzņemšanu debesīs, tad mēs visi varam cerēt, ka, ja arī nāve izdzēsīs mūsu dzīvi, tomēr pat kapā šī dzīvība turpinās savu izpausmi. Jo mūsu dzīvi stiprina un atbalsta Dieva Gars, kas darījis mūs nemirstīgus un piecels mūs no kapiem.

Baznīca, tāpat kā Marija, kalpo cilvēcei, apstiprinot faktu, ka katrs cilvēks ir Dieva bērns, aprūpējama māsa un brālis. Marija aizvien aizsargā savus bērnus. Kā Māte un karaliene ar atvērtām rokām viņa vada mūs pa ceļiem, kas ved uz debesīm. Baznīca virs zemes dara

to pašu. Viņa mudina cilvēkus veikt savus pienākumus, novērsties no grēcīgiem ceļiem un dzīvot atbilstoši Dieva bērnu cieņai. Viņa aizsargā savus bērnus, cik vien iespējams, un Marija debesīs, būdama visspēcīgā caur lūgšanu, arī aizsargā savus bērnus.

Māsas un brāļi, pacelsim šodien acis uz Mariju, un kā Baznīcas locekļi uzticēsimies šai spēcīgajai Jaunavai, kas dzīvo un valda debesīs ar miesu un dvēseli. Kā Baznīca, turpināsim mūsu svētceļojumu šeit virs zemes. Turpināsim mūsu svētceļojumu kopā ar skaisto princesi, kas dodas uz valstību, un cerību pilna gaida sava istā lieluma atklāšanos. Nezaudēsim drosmi. Atzīsim, ka Dieva bruņas pasaulē nes Marijas nemirstīgo garu. Tāpēc turpināsim veicināt Marijas godināšanu.

SVĒTĪGAJAM ARHIBĪSKAPAM OSKARAM ROMERO – 100

Dzimis 1917.g.
15. augustā Salvadorā.
Ģimenē bija pieci brāļi un divas māsas. Pēc studijām Romā ordinēts par priesteri 1942. gadā. Dzīvoja vienkārši, bija atzīts sludinātājs un līdzcietīgs pret nabagiem. Viņš veicināja laju apustulātu. Vēlāk kalpoja kā starpdiecēju semināra rektors, bīskapu konferences sekretārs, arhidiecēzes laikraksta redaktors, palīgbīskaps.

Nozīmēts par bīskapu nabadzīgā lauku diecēzē 1974. gadā, Romero iepazinās ar trūcīgo ļaužu postu un bija liecinieks drošības dienestu izraisītai vardarbībai un apspiestībai. 1977. gadā iecelts par San Salvadoras arhibīskapu.

Tolaik valstī pastiprinājās sociālā un politiskā spriedze viltotu vēlēšanu rezultātā. Mierīgi protesti tika nežēlīgi apspiesti. 1979. gada oktobrī notika apvērsums, kas izraisīja civilo karu līdz 1992. gadam.

Arhibīskaps Romero iestājās par nabagiem, kuri paši nevarēja izteikties; par patiesību, aprakstot reālās norises laukos, nosodot slepkavības, spīdzināšanu, amatpersonu pazušanu; prasīja taisnību un kompensāciju par armijas un policijas nežēlīgo rīcību; centās izpalīdzēt un atbalstīt vardarbības upurus. Viņš tika ķengāts presē, drošības dienestu vajāts un vairāku garīdznieku nepieņemts.

Pieaugot nāves draudiem, arhibīskaps Romero saprata, ka ar viņu notiks izrēķināšanās. 1980. gada 24. martā dievkalpojuma laikā pēc sprediķa viņš tika nāvīgi sašauts. Par svētīgu atzīts 2015. g. 23. maijā, kļūstot par piemēru pastorālā mīlestībā uz ticīgajiem, savas dzīvības atdevē par izlīguma un miera upuri. Arhibīskapa Romero izlietās asinis Svētās Mises laikā vienotas ar Kristus atpestīšanas asinīm.

Romero bija labs priesteris, gudrs bīskaps, bet vispirms tikumīgs cilvēks. Viņš mīlēja Jēzu, pielūdza viņu Euharistijā, godināja Jaunavu Mariju, mīlēja Baznīcu, pāvestu, savu tautu. Viņa moeklība sekoja ilgam gatavošanās periodam. Līdzīgi Ābrahamam, viņam bija dziļa ticība un nesvārstīga cerība. Pirms ordinācijas viņš rakstīja: „Šogad es lielā mierā atdošos Dievam. Mans Dievs, palīdzi man! Gatavo mani! Tu esi viss. Es esmu nekas. Tomēr tava mīlestība vēlas, lai es būtu daudz kas. Drosme! Ar visu Tevi un savu neko mēs daudz ko sasniegsim.”

Romero aizskāra priesteru Rutilio Grande slepkavība. Viņš pavadīja nakti nomodā un lūgšanās par šo priesteri un vēl diviem citiem nogalinātiem zemniekiem. Šiem bāreņiem viņš vēlējās kļūt par tēvu. Viņš iestājās par atbrīvošanu, kas nāk no nožēlas par grēkiem, par ticības rosinātu atbrīvošanos, kas balstītos Kristū, kas ir vienīgais pestīšanas spēks.

Arhibīskapa teiktie vārdi nebija naida un atriebības provokācija, bet gan tēva drosmīgs pamudinājums bērniem uz mīlestību, piedošanu un saskaņu. Viņš lūkojās uz mīļoto un mokām pakļauto tēvzemi ar cerību sirdī. Viņš cerēja, ka reiz uz ļaunuma drupām atspīdēs Dieva godība un mīlestība. Romero simbolizē mieru, saskaņu un brālību.

Svinot arhibīskapa Oskara Romero dzīves simtgadi, pieņemsim viņa piedošanas, žēlsirdības un atdeves mīlestības vēsti savās sirdīs un mūsu attiecībās. Pateiksimies Dievam par šo uzticīgo kalpu, kas stiprina Baznīcu svētumā un bagātina visu cilvēci. Lai katram viņš ir pravietis par Dieva un tuvākā mīlestību, lai palīdz mums novērtēt un nosargāt sirdsapziņas tiesības uz pilnveidi mūsu visaptverošajā attīstībā.

VIESU DIENA *CARITAS* GRUPĀ

Šā gada 2. jūlijā Jēkaba katedrāles *Caritas* grupas brīvprātīgajiem bija mazā paku un lielā viesu diena - palīdzības saņēmējus gaidījām mazākā skaitā, bet viņu trūkumu atsvēra ciemiņi. Mūs apciemot bija atbraukušas 9 sparīgas kundzes no Mazsalacas Romas katoļu draudzes. Kaut neliels ieskaits par šo aktīvo brīvprātīgo grupu bija gūts no

publikācijas žurnālā “Katoļu Baznīcas vēstnesis”, tomēr dzīvās tikšanās priekam mūsu informācijas laikmetā ir pavisam cita garša.

Mazsalacietes ieradās savlaicīgi un kopā ar Jēkaba katedrāles *Caritas* brīvprātīgajiem piedalījās Svētajā Misē 11.00, kuru svinēja draudzes administrators pr. Pauls Kļaviņš. Savā homīlijā viņš akcentēja dienas lasījumos rodamo viesmīlības tēmu un pēc Svētās Mises uzrunāja Mazsalacas *Caritas* grupas brīvprātīgās, kā arī pasniedza katrai dāvanu no Jēkaba draudzes grupas – pāvesta Franciska encikliku *Laudato si*.

Viesu dienas turpinājumā Mazsalacas brīvprātīgās īstenoja savu senu sapni – apskatīt Svētās Ģimenes māju, kur iepazinās ar mājas un tās atjaunošanas projekta vēsturi, tajā piedāvātajām aktivitātēm un apskatīja skaistās telpas. Mājas apmeklējums noslēdzās ar kopīgu dziedāšanu, jo rosīgās kundzes ir arī lielas dziedātājas. Taču ar Ģimenes Mājas apmeklējumu Mazsalacas viešņu enerģija vēl nebija izsmelta, un viņas iegriezās arī Sv. Marijas Magdalēnas baznīcā, lai kaut brīdi baudītu tās mieru, klusumu un Kunga klātbūtni.

Pēc Svētās Ģimenes mājas un Sv. Marijas Magdalēnas baznīcas apskates jau bija modies laicīgs izsalkums un sekoja kopīgas pusdienas Kūrijas mājā,

kurām galda svētību deva katedrāles diakons Gunārs. Mierīgajā gaisotnē risinātās sarunās iepazīnām cits citu, katras grupas darba īpašos momentus. Mazsalacas grupā nav tādu paku dienu, kā Jēkaba katedrālē, jo Mazsalacā nav daudz iedzīvotāju, un līdz ar to cilvēku vajadzības apzinātas un palīdzība sniegta citos veidos. Viena no viešņām, kura ir arī Mazsalacas katoļu draudzes priekšiece, pastāstīja par savu kalpošanu Mazsalacas slimnīcas paliatīvās aprūpes nodaļā, kur viņa ir kapelāne. Pārdomas raisīja viņas teiktais par cilvēku vientuļību un pamestību smagās slimībās. Pārsteidzoša bija atziņa, ka smagi slimie ne tikai ilgojas saņemt mīlestību, bet arī paši vēl gatavi dalīties ar tās pārbagātību viņos pašos - gaida viesus, grib tos samīlot, tikai nav apkārt cilvēku, kas vēlas to saņemt. Mazsalacas brīvprātīgās nedaudz iepazīstināja arī ar citām šīs *Caritas* grupas aktivitātēm, sadarbību ar pašvaldību, kā arī savas draudzes dzīvi.

Jēkaba katedrāles *Caritas* grupa par savu darbu pastāstīja nelielā, brīvprātīgās Džesikas veidotā videostāstā ar grupas brīvprātīgo paskaidrojošiem komentāriem. Viešņas guva ieskatu Bībeles stundās trūcīgajiem, slavēšanas pasākumos ar Māri Veliku un Lindu Mikuli, kā arī Ziemassvētku pasākumos.

Viesu diena noslēdzās ar kopīgu fotografēšanos pie Dievmātes kājām Kūrijas dārzā, un Mazsalacas *Caritas* grupas sirdsdarba veicējas devās garajā mājupceļā.

Stella Jurgena

Dziedināšanas dievkalpojums
sestdien, 19. augustā
plkst. 18.00

KONTEMPLATĪVO PERSONU IEGULDĪJUMS

*Svētīgais
pāvests Pāvils VI
vērsās pie trapistu
mūka Tomasa
Mertona (1915 –
1968) ar lūgumu
iesūtīt ieteikumus
kontemplatīvo
personu vēstījumam.*

Sekojošo tekstu Mertons rakstīja pirms 50 gadiem 1967. gada 22. augustā.

Mums nebūtu jāraksta kaut kas apoloģētisks, mums nebūtu jāizvērs Dieva pastāvēšanas pierādījumi, bet vienīgi liecināt mūsu vienkāršībā par Dieva mīlestību uz visiem cilvēkiem un viņa pestīšanas vēsti. Taču vispirms par viņa klātbūtni visu cilvēku sirdīs, arī grēcinieku, arī tajos, kuri ienīst viņu. Nebūtu tehniski jāizšķir dabiskā, pārdabiskā sfēra, tomēr žēlastība gan vēlāk jāuzsver. Man šķiet, ka mūsu vēstījumā svarīga ir lūgšana un kontemplācija. Tomēr būtu jācenšas stādīt priekšā lūgšanu nevis kā tikai formālu pienākumu vai akcentēt tikai lūgumu izteikšanu. Mums būtu jāņem vērā, ka Markss mācīja interesantu mācību par atsvešināšanos no reliģijas, kas izriet no tā, ka Dievs uzskatīts tālu esošs un vienīgi transcendent, visā cerot uz katru labumu nākotnes dzīvē, neapzinoties Dieva klātbūtni mūsos šajā dzīvē, neapzinoties, ka lūgšana nozīmē saskarsmi ar dziļāko dzīves realitāti, mūsu pašu patiesību viņā. Varbūt arī būtu jānorāda, ka lūgšana vispatiesāk garantē personīgo brīvību; ka mēs esam visvairāk brīvi pie brīvas sirds satikšanās ar Dievu viņa vārdā, kā arī saņemot viņa Garu, kas ir dēla stāvokļa,

patiesības un brīvības Gars. Atbrīvojošā Patiesība nav tikai informācija par Dievu, bet dievišķas Personas klātbūtne mūsos, pateicoties mīlestībai un žēlastībai, ievēdot mūs Dieva dziļi personīgā dzīvē kā viņa dēlus, pateicoties adopcijai. Tas ir pamats jebkurai lūgšanai, un jebkurai lūgšanai būtu jāvērsas uz šo dēla stāvokļa noslēpumu, kurā Gars mūsos atpazīst Tēvu. Mūsu lūgšanas centrs un lielais motīvs ir Gara sauciens mūsos, atpazīšanas sauciens, ka esam dēli Dēlā. Koncentrēšanās tāpēc nozīmē nevis atteikšanos no materiālām lietām, bet gan vērību pret Garu sirds dziļumos. Kontemplatīvo dzīvi nebūtu jāuzskata kā ekskluzīvu privilēģiju tiem, kuri dzīvo klosterā sienās. Visi cilvēki var meklēt un atrast šo dziļo apzināšanos un atmošanos, kas ir mīlestības dāvana un dzīvinošs radošā un atpestījošā spēka pieskāriens. Šis spēks piecēla Kristu no mirušiem un mūs šķīsta no nedzīviem darbiem kalpošanai dzīvajam Dievam. Tam būtu arī jāatgādina, ka klosterim nav jābūt par vienīgi „nedzīvu darbu” vietu un ka ticība ir vissvarīgākā mūsu dzīvēs, nevis tukšas formalitātes un rituāli, kuri ir vienīgi ieradumi, kurus nedzīvina Dieva dzīvā klātbūtne un viņa mīlestība, kas pārsniedz jebkuru legalismu. Noteikti būtu šodien jāuzsver, ka no lūgšanas reāli izriet personīga brīvība pasaulē, kurā cilvēkus ietekmē masu organizācijas un stingras institūcijas, kuras tiecas tos vienīgi izmantot naudas un varas labā. Īsta reliģija garā nevis izraisa atsvešināšanos, bet kā atbrīvojošs spēks palīdz cilvēkam atrast sevi Dievā.

Kontemplatīvo personu vēstījums bīskapu sinodei tika publicēts franču valodā 1967. gada 12. oktobrī. To paredzēts publicēt 8. oktobra Vēstnesī.

KATEDRĀLES JAUNIEŠU AKTIVITĀTES

**Katru ceturtdienu jauniešu Svētā Mise
plkst. 19.00.**

Katra mēneša pirmajā un trešajā otrdienā
kalpošana Gaiļezera slimnīcā no 16.30
sadarbībā ar Marijas leģionu. Svētā Mise
19.00. Pieteikties pie Annas (25959377).

Katra mēneša otrajā otrdienā kalpošana
Onkoloģijas centrā no 16.30 sadarbībā ar
Marijas leģionu. Svētā Mise 19.00
Pieteikties pie Annas (25959377).

Adorācija Vecrīgas kapelā (blakus
Saeimai) katra mēneša 1. un 3. svētdienā.
Atbildīgā – Māra (27026239).

Slavēšana ar „Ex Animo & Draugiem”
Katra mēneša trešajā ceturtdienā pēc jauniešu
Svētās Mises Sv. Jēkaba katedrālē.
Informācijai sekot līdzī katedrāles ziņojumu
dēļi un sociālajos tīklos.

KATEDRĀLES LŪGŠANU GRUPAS

Filoteja – otrdienās, Guna (26408249)

Filemona – svētdienās, Dzintars (28620650)

Teofīla – trešdienās, Sandijs (29153925)

Sv. Ģimenes (ģimenēm) - Mareks
(26121134)

Pāvila – svētdienās, Esmeralda (26179443)

Sv. Faustīnes – svētdienās, Juris (29541739)

Svētīgās Terēzes no Kalkutas – otrdienās,
Arisa (26107411)

„Ex Animo” – pirmdienās, Linda (28368192)

Sv. Kamila – slimnieku kalpotāju grupa,
Anna (25959377)

Šonštates Dievmātes lūgšanu kopiena - info:
varaviknsesplus@gmail.com

**Ja vēlies pievienoties un iesaistīties – droši
zvani atbildīgajiem! Nāc mūsu pulkā!**

SVĒTDIENAS SKOLAS NODARBĪBAS

uzsākas 1. oktobrī
svētdien plkst. 13.15

SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Visi laipni aicināti, kas vēlas tapt
✦ *kristīti,*

✦ *pieņemt pirmo Svēto Komūniju*
(iet pie dievgalda),
✦ *laulāties,*

✦ *iepažīt vai padziļināt*
Katoliskās Baznīcas
tīcības mācības pamatus

Aicināti skolas vecuma bērni, jaunieši
un pieaugušie visās vecuma grupās

KAPU SVĒTKI

20. augusts 15.00 Jaunciema kapos

26. augusts 14.00 Raiņa kapos

27. augusts 14.00 Katlakalna kapos

27. augusts 15.00 Pļavnieku kapos

Tikšanās šķirtajiem Cilvēciskam un garīgam atbalstam

Katra mēneša 2. svētdienā
plkst. 15:30

Katedrāles svētdienas skolas telpās
Mazā Pils iela 2

Papildus info:

Normunds Grasmanis,
tālr: 27477166

e-pasts: celspievina@gmail.com

Redakcijas adrese:

M. Pils 2, Rīga, LV-1050

Tālr.: 28882358

E-pasts: vestnesitis@inbox.lv

Vēstnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:

Atbildīgais: pr. P. Kļaviņš

Datorsalikums: Artūrs

Metiens: 700 eks.

www.jekabakatedrale.lv